

**KAUPUNKITILA KIISTOJEN KOHTEENA
-TAPAUS SUVILAHTI DIY**

Erika Hakkarainen
Kandidaatintutkielma
Sosiologia
Yhteiskuntatieteiden
ja filosofian laitos
Jyväskylän yliopisto
Syksy 2023

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

Tiedekunta Humanistis-yhteiskuntatieteellinen	Laitos Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos
Tekijä Erika Hakkarainen	
Työn nimi Kaupunkitila kiistojen kohteena –Tapaus Suvilahti DIY	
Oppiaine Sosiologia	Työn laji Kandidaatintutkielma
Aika 30.1.2024	Sivumäärä 34
Tiivistelmä <p>Tutkielma tarkastelee kaupunkitilaa koskevaa kiistaa Helsingin Suvilahdessa. Menetelmänä käytetään teoriaohjaavaa sisällönanalyysia. Teoreettisena viitekehystenä tutkielmassa on Luc Boltanskin ja Laurent Thévenot'n (2006) oikeuttamisteoria. Oikeuttamisteoria tarjoaa valmiit luokat, joiden perusteella kategorisoin aineistoa. Aineistona on Helsingin 2021–2025 kaupunkistrategia sekä Helsingin kaupungin kommenttialustalta poimitut tapausesimerkkiä koskevat kommentit.</p> <p>Tässä tutkielmassa kaupunki nähdään Henri Lefebvren (1991) näkemyksen mukaisesti rakentuvan sosiaalisesti eri intressikamppailuiden seurauksena. Kaupunkitilassa syntyvien kiistojen avulla voidaan tunnistaa kaupunkitilaan kohdistuvat intressit, jotka nojaavat eri oikeuttamisen maailmojen arvopohjiin. Tutkittavana tapausesimerkkinä on Suvilahti DIY skeittiparkkia koskeva kiista. Suvilahden skeittiparkki on syntynyt kaupunkitilaan taloudellisten intressien vastavoimana. Skeittiparkin jääminen uuden tapahtumakeskuksen rakennussuunnitelmien alle on nostanut esiin kiistan kaupunkitilassa. Tutkielmassa selvitetään oikeuttamisteoriaa hyödyntäen, minkälaisen oikeuttamisen maailmojen pohjalta kaupunkitilaan kohdistuvia intressejä oikeutetaan ja miten Suvilahti DIY –tapaus kuvastaa niitä arvoja, joiden pohjalta kaupunkia rakennetaan.</p> <p>Tulokset osoittavat, että kaupunkiin kohdistuu erilaisia intressejä, jotka painottuvat eri tavoin esittäjästä riippuen. Suvilahden skeittiparkin puolustajien kommentteissa esiintyy toive kaupungista, joka tukisi inspiraation ja kansalaisuuden maailman arvoja. Helsingin kaupunkistrategia hyödyntää monipuolisesti eri oikeuttamisen maailmoja, mutta kiinnittyen selvästi markkinoiden maailman arvopohjaan. Kulttuurin merkitys korostuu, mutta yhteinen käsitys sen merkityksestä uupuu. Kiistasta ei löydy kaupunkitilassa yhteisesti hyväksyttyä oikeuttamisen maailmaa, jota voitaisiin käyttää mittarina kiistan osapuolten argumenteille. Tulokset vahvistavat sen sijaan kaupunkien kompleksisen luonteen.</p>	
Asiasanat: intressikamppailu, julkinen tila, kaupunki, oikeuttamisteoria, Suvilahti DIY, yksityinen tila	
Säilytyspaikka Jyväskylän yliopisto	
Muita tietoja	

KUVIOT

KUVIO 1 Skeittiparkin puolustajien oikeuttamisen maailmojen negatiivinen käyttö
.....24

KUVIO 2 Skeittiparkin puolustajien oikeuttamisen maailmojen positiivinen käyttö
.....25

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	1
2	KAMPPAILU KAUPUNKITILASTA -MISTÄ VASTAKKAINASETTELU SYNTYY ?.....	3
3	OIKEUTTAMISTEORIA KIISTOJEN TULKITSEMISESSA	7
	3.1 Oikeuttamisen maailmat	9
4	TAPAUS SUVILAHTI DIY.....	13
	4.1 Karkeasta teollisuusalueesta urbaaniksi edelläkävijäksi	13
	4.2 Omaehtoinen kaupunkikulttuuri kasvun tiellä?	14
5	AINEISTO JA METODI	17
	5.1 Aineisto.....	17
	5.2 Teorialähtöinen sisällönanalyysi	17
6	OIKEUTTAMISEN MAAILMAT OMAN EDUN PUOLUSTAMISESSA.....	18
	6.1 Kaupunkistrategia talouskasvun ja yhtenäisyyden puolestapuhujana	20
	6.2 Toive autenttisen kaupunkikulttuurin säilyttämisestä	24
7	LOPPUPÄÄTELMÄT	30
8	LÄHTEET	34

1 JOHDANTO

Elämä tiivistyy sen koko laajuudessaan kaupunkeihin, mikä tarjoaa monimuotoisen ilmiökentän sosiologiselle tutkimukselle. Kaupunki ei ole vain fyysinen kokonaisuus, vaan se on myös sosiaalinen konstruktio, jossa erilaiset intressit törmäävät toisiinsa. Kaupunki on jatkuvien intressikamppailujen areena, joka kätkee taakseen niin näkyviä, kuin piileviä rakenteita. Julkisen ja yksityisen tilan välinen jako on hämärtynyt, kun kaupalliset toimijat muokkaavat julkista tilaa omiin käyttötarkoituksiinsa soveltuvaksi (Zukin 1997, 24–26). Tutkielmani pureutuu tällaisesta jännitteestä syntyneeseen kiistaan kaupunkitilassa, joka avaa laajemman mahdollisuuden ymmärtää kaupunkien luonnetta ja siihen kohdistuvia intressejä.

Kontekstina kaupunkitilaan kohdistuneesta kiistasta käytän runsasta mediahuomiota nauttineen Suvilahti DIY skeittiparkin tapausta. Suvilahti DIY edustaa omaehtoista kaupunkikulttuuria, joka on syntynyt kaupunkilaisten itse vapaaehtoisvoimin rakentamana Suvilahden entiselle voimalaitosalueelle. Suvilahdesta ja sen lähialueesta on tullut urbaania kaupunkielämää huokuva kamppailukenttä eri intressiryhmille. Helsingin kaupunki on kaavoittanut alueen yksityisen yhtiön kiinteistö-hankkeelle, jonka tarkoituksena on rakentaa alueelle Suvilahti Event Hub nimeä kantava tapahtuma- ja viihdekeskus vuoteen 2026 mennessä. Uuden asemakaavan myötä Suvilahti DIY skeittiparkki joudutaan purkamaan, mikäli asemakaavasta jätetyt valitukset eivät mene läpi.

Aineistona tutkielmassani käytän Helsingin kaupungin vuonna 2021 avaamalle kommentointialustalle jätettyjä kommentteja Suvilahden alueeseen liittyen, sekä Helsingin valtuustokauden 2021–2025 kaupunkistrategiaa. Luc Boltanskin ja Laurent Thévenot'n (2006) oikeuttamisteorian mukaan julkisissa kiistatilanteissa osapuolet pyrkivät oikeuttamaan omat mielipiteensä tiettyihin yleisesti hyväksytyihin oikeuttamisen maailmoihin vetoamalla (Boltanski ja Thévenot 2006, 223–224). Oikeuttamisteorian avulla pyrin selvittämään, minkälaisen oikeuttamisen maailmojen pohjalta osapuolet perustelevat kaupunkitilaan kohdistuvia intressejään ja miten Suvilahti DIY -tapaus kuvastaa niitä arvoja, joiden pohjalta kaupunkia rakennetaan.

Aloitin esittelemällä kaupunkitutkimuksen kentällä tehtyjä havaintoja kaupunkitilaan liittyen. Luvussa perehdytään siihen, mistä kamppailut kaupunkitilasta syntyvät ja kuinka taloudelliset intressit ovat muokanneet kaupunkitilaa koskevaa hallintaa. Tämän jälkeen esittelen Boltanskin ja Thévenot'n (2006) oikeuttamisteorian toimintamallin ja sen sovelluskohteita. Neljännessä luvussa esittelen tarkemmin Suvilahti DIY tapauksen, joka toimii kontekstina tutkielman teoreettiselle pohdinnalle. Tutkielma etenee tämän jälkeen analyysiosioon, jossa syvennyn soveltamaan oikeuttamisteoriaa tutkielman aineistoon. Lopuksi keskitytään tuloksiin ja niiden pohjalta tekemiini loppupäätelmiin, jossa kokoan yhteen tutkielman keskeiset havainnot.

2 KAMPPAILU KAUPUNKITILASTA -MISTÄ VASTAKKAINASETTELU SYNTYY ?

Henri Lefebvre tunnetaan työssään käsittelemistään tilallisuuden, sosiaalisen elämän ja kaupunkitilan aihealueista. Hänen näkemyksensä mukaan, kaupungit kehittyvät sosiaalisten intressikamppailuiden seurauksena. Hän kuvaa kaupunkia teoksena, jonka kaupunkilaiset yhdessä luovat keskinäisten kiistojen ja uudelleen neuvotteluiden pohjalta. Tilasta on modernina aikana muodostunut sosiaalinen ja sitä tuotetaan jatkuvasti uudelleen kilpailun, neuvotteluiden ja siihen kohdistuvien muutosten myötä. (Lefebvre 1991, 26–27.) Ajatus kaupunkilaisten yhteisesti luomasta taideteoksesta ei näyttäydy kuitenkaan usein toteutuvan tosielämässä ja valta kaupunkitilasta riitaantuu. Tilassa syntyneistä kiistatilanteista avautuu innostava sosiologinen mahdollisuus sosiaalisen elämän rakenteiden tutkimiseen, kun edeltävänä aikana vallinnut normaalitila horjuu. Lefebvre näkee kaupungin julkisena paikkana, jota tulisi rakentaa yhdessä kaupunkilaisten toimesta. Hän kuitenkin esittää, että kaupunkia on alettu rakentamaan ylhäältä alaspäin, kaupungin intresseistä kaupunkilaisille, ei kaupunkilaisten yhteisenä hankkeena. (Lefebvre 1991, 27–28.) Kaupunkitilaan mahtuu kuitenkin myös näitä kaupunkilaisten yhdessä luomia erikoisuuksia, kuten Suvi-lahti DIY skeittiparkki. Tässä tutkielmassa nämä julkiset kollektiivisen tuotoksen tilat näyttävät toisaalta olevan usein ristiriidassa kaupungin taloudellisten intressien kanssa.

Modernia kaupunkielämää tutkinut Sharon Zukin (1997) käsittelee teoksessaan *The Cultures of Cities* julkisen tilan yksityistämistä sekä kulttuurin roolia symbolitalouden ajassa. Julkinen tila on Zukinin mukaan jokin sellainen, joka on avoin kaikille, eikä rajaa tilankäyttöä ja osallistumista toisilta erilaisten ominaisuuksien perusteella. Se on kohtaamispaikka ja sosiaalisen elämän keskus. (Zukin 1997, 260.) Kuten Lefebvre (1991), myös Zukin näkee kaupunkitilan rakentuvan yhteisten päätösten perusteella ja on jatkuvan kamppailun kohteena (Zukin 1997, 26). Julkinen tila on muuttunut yksityisemmäksi mainosalustojen ja kaupallisten toimijoiden areenaksi. Se mikä ennen on kuulunut kaupungin omistukseen ja päätäntävällän alle, on kapitalismin myötä nykyisin yhä useammin yksityisen rahoittajan omistuksessa ja raja yksityisen ja julkisen välillä heikommin hahmotettavissa. (Zukin 1997, 59.) Käsitys julkisesta kulttuurista muovautuu julkisen tilan yksityistämiseen liittyvien muutoksien pohjalta. Kaupunkien luoma kuva kulttuurista on sekoittunut yhteen perinteisesti nähtyjen kulutushyödykkeiden kanssa, eikä se ole enää erillään markkinoista. (Zukin 1997, 11–12, 263.) Ilmiö on johdettavissa symbolitalouteen, joka tuottaa kaupunkitilaa kaupallisten intressien ja kulttuurin yhteen nivoutumana. Symboleilla viitataan niihin vetovoimatekijöihin, jotka houkuttelevat kulttuurin keinoin kaupunkilaisia sekä yrityksiä ja vaikuttavat näin kaupunkitilan olemukseen. (Zukin 1997, 24.) Vuosituhannen vaiheessa kulttuurin ja luovuuden merkitys korostuivat, mikä synnytti uudenlaisia intressejä kaupunkitilaa koskien.

1990-luvulla käsitys kaupunkitilasta muuttui ja talouskasvu alettiin rinnastamaan luoviin ihmisiin ja heidän liikkumiseensa. Ajatuksen luovasta luokasta ja luovasta taloudesta esitteli Richard Florida teoksessaan *“The Rise of the Creative Class”* (2002). Hän näki luovuuden olevan merkittävä talouselämän vetovoimatekijä nykyisessä jälkiteollisessa yhteiskunnassa, jossa palvelut ja elämyksellisyys ovat keskeisiä talouden tekijöitä (Florida 2005, 336). Luovan kaupungin teorian ytimessä ovat pehmeät- ja kovat vetovoimatekijät, joiden tarkoitus on houkuttaa luova luokka muuttamaan kaupunkiin. Pehmeitä vetovoimatekijöitä ovat elämänlaatuun ja oman identiteetin vahvistamiseen liittyvät tekijät, kuten suvaitsevaisuus, kaupunkien viihtyvyys ja vapaa-ajan tarjonta. Kovat vetovoimatekijät liittyvät konkreettisempiin

rakenteisiin, kuten infrastruktuuriin ja toimitiloihin. (Florida 2002, 218.) Jotta kaupunki voisi olla taloudellisesti menestyvä, sen kannattaisi Floridan mukaan satsata pehmeisiin vetovoimatekijöihin, jotka ovat houkuttimia osaavalle ja innovatiiviselle, luovalle työvoimalle. 2000-luvun taitteessa tapahtunut muutos on kääntänyt jälkiteollista aikakautta edeltäneen tilanteen pääläelleen ja saanut yritykset seuraamaan korkeasti koulutettua, luovaa työvoimaa sen sijaan, että yritykset ja tehtaot ohjaisivat ihmisten asuinpaikan valintaa. (Florida 2005, 33.) Floridan mukaan kaupunkien menestysresepti syntyy kolmesta tekijästä: teknologiasta, kyvykkyydestä ja suvaitsevaisuudesta (Florida 2005, 6).

Myös David Harvey (1989) on omassa tutkimuksessaan käsitellyt kaupunkitilaa pääomien vaihdon areenana. Harveyille Lefebvren näkemys kaupungista sosiaalisten intressien kamppailukenttänä selittyy vaihtoarvolla, jolla yksilöiden tilankäytön mahdollisuudet määräytyvät. Yksilöillä, jotka epäonnistuvat tuottamaan tarpeeksi arvoa, ei ole oikeutta kiinteistön käyttöön. (Harvey 2011, 104.) Harvey puhuu yrittäjämäisestä kaupunkikehityksestä ja korostaa Floridan (2005) tapaan elämyksellisyyttä ja kaupunkien viihtyvyyttä. Suurien kulutuskeskusten, kuten ostoskeskusten, viihdehallien ja areenoiden rakentaminen on nähty keinona houkuttaa kuluttajia ja tehdä kaupunkitilasta elävä. (Harvey 1989, 8.) Suomessa vastaavaa kiinteistökehitystä edustaa tässä tutkielmassa esillä oleva Suvilahti Event Hub, joka tulisi valmistuessaan sisältämään viihdetiloja, ravintoloita, yksityisiä yritys- ja toimistotiloja sekä hotellin (Helsingin kaupunki 20.3.2023). Harvey on nostanut esiin myös markkinatalousjohtoisen kaupunkikehityksen kääntöpuolen eriarvoisuuteen liittyvissä kysymyksissä. Kulutuskeskukset, tapahtuma-areenat ja yrityspuistot suunnitellaan taloudellisesti hyvin pärjäävän luovan luokan houkuttelemiseksi. Uudet hohdokkaat asuinalueet nostavat lähialueen kiinteistöjen vuokria, mikä pakottaa huono-osaiset etsimään itselleen uuden asuinalueen. Tämä luo entisestään sosiaalista eriarvoa niin asuinalueiden, kuin ihmisten välille. (Harvey 2008, 9.)

Kaupunkiin kohdistuu monenlaisia motiiveja, mikä tekee kaupunkitilasta jännittävän ilmiökentän. Yksityinen ja julkinen tila kamppailevat keskenään, kun uusilla

rakennushankkeilla koitetaan edistää kaupungin taloudellisia pyrkimyksiä (Harvey 1989, 8; Zukin 1997, 59). Alueen vakituisilla käyttäjillä voi olla kuitenkin ristiriitainen näkemys uusista hankkeista. Kaupunki kehystetään aina yksilöllisesti omien kokemusten pohjalta, joihin perustuen kaupunkitilalle asetetaan hyvin erilaisia odotuksia. Tällaiset näkemuserot johtavat kiistoihin. Kiistassa yhteisesti jaetusta asiasta puhutaan eri arvoperusteisiin nojaten (Boltanski ja Thévenot 2006, 38). Näkemyseroja voidaan tutkia kiistatilanteiden puhjetessa. Luc Boltanskin ja Laurent Thévenot'n (2006) oikeuttamisteoria tarjoaa raamit tällaisten kaupunkitilassa syntyneiden kiistojen tarkasteluun.

3 OIKEUTTAMISTEORIA KIISTOJEN TULKITSEMISESSÄ

Kadottaessamme ymmärryksen siitä, mistä käsin "toiset" perustelevat näkökulmansa ja mihin periaatteisiin nämä vetoavat, voi osapuolten välille syntyä herkästi jännitteitä. Luc Boltanskin ja Laurent Thévenot'n (1999) kehittämän oikeuttamisteorian pyrkimys on tutkia väkivallattomien kiistatilanteiden päätöksentekoa. Kiinnostavaa on yhtä lailla ymmärtää, kuinka yhteisymmärrys on onnistuttu saavuttamaan, kuin mikä erimielisyyksiin johtaa. Oikeuttamisteoria sisältää eri arvopohjiin nojaavia oikeuttamisen maailmoja, joiden pohjalta näitä kysymyksiä voidaan tarkastella. (Boltanski ja Thévenot 2006, 25–26.) Käytän pääasiallisena oikeuttamisteorian lähteenä Boltanskin ja Thévenot'n 2006 ilmestynyttä englanninkielistä teosta *On Justification: Economies of Worth*. Lisäksi hyödynnän Markku Lonkilan ym. (2021) artikkelia *Oikeuttamisverkostot: Miten analysoida julkisissa keskusteluissa esitettyjen oikeutusten keskinäisiä suhteita* sekä Eeva Luhtakallion ja Tuomas Ylä-Anttilan (2011) artikkelia *Julkisen oikeuttamisen analyysi sosiologisena tutkimusmenetelmänä*.

Oikeuttamisteoriaa on hyödynnetty useissa sosiologisissa tutkimuksissa, joiden tutkimuskohteena on ollut kiista kaupunkitilassa. Jarkko Salminen (2016) käsittelee artikkelissaan *Poliittiset ja moraaliset ulottuvuudet kaupunkitilassa erityisesti oikeuttamisen maailmojen tilallista kytkeytymistä kaupunkitilaan*. Salminen on havainnut, että kaupunkitilaan kohdistuu eri oikeuttamisen maailmoihin liitettäviä arvostuksia. Oikeuttamisen maailmat löytävät aina konkreettisen vastikkeen kaupunkitilasta (Salminen 2016, 24–25). Kaupunkitila saa hänen tutkimissaan autoiluun liittyvissä

keskusteluissa erilaisia moraalisia ja poliittisia merkityksiä, jotka linkittyvät yhteen. Kaupunkitila näyttäytyy hyvin erilaiselta riippuen siitä, mistä oikeuttamisen maailmasta tilaa tarkastellaan. Tutkimuksessa kaupunkitila näyttäytyy erinäisten säännönmukaisten arvostusten kohteena, joita oikeuttamisen maailmat auttavat hahmottamaan.

Veikko Eranti (2014) hyödyntää omassa tutkimuksessaan Boltanskin ja Thévenot'n oikeuttamisteorian lisäksi julkisen oikeuttamisen kielioppia tarkastellessaan Etelä-Haagan asemakaavamuutoksesta jätettyjä mielipiteitä. Aukkaat argumentoivat itselleen läheisen alueen puolesta, jolloin aukkaat kiinnittyivät usein kodin maailman arvopohjaan. Kodin maailman arvot näkyivät vetoamalla erityisesti alueen perinteisiin ja historiaan. Kodin maailma korostui myös sellaisissa mielipiteissä, joissa argumentoitiin teollisuuden tai markkinoiden maailmaa hyödyntäen. Argumentaatiota käytiin useamman kuin yhden oikeuttamisen maailman sisältä, joka viittaisi Erantin mukaan oikeuttamisen taktikointiin. Vaikka oikeuttamisteorian tarkoituksena on pyrkiä löytämään yhteinen hyvä, ajaa ihmisiä usein omat intressit (Eranti 2014, 15).

Maaria Linko (2020) on selvittänyt tutkimuksessaan minkälaiset oikeuttamisen maailmat korostuvat Helsingin sanomien sivuilla käydyissä keskusteluissa Guggenheim-museohankkeeseen liittyen vuosina 2011–2013. Painotukset yleisesti hyväksyttävänä nähtyinä oikeuttamisen maailmoina muuttuivat keskustelun eri vaiheissa. Inspiraation, markkinoiden, teollisuuden ja kodin maailmat vaihtelivat keskusteluiden painotuksissa. Painotuksiin vaikutti se, minkälaisen yleisen keskusteluilmapiirin pohjalta Guggenheimin museohanketta tarkasteltiin. Keskustelussa oli mielekästä argumentoida esimerkiksi markkinoiden maailmasta käsin silloin, kun julkinen keskustelu oli kohdistunut hankkeesta koituvien taloudellisten hyötyjen tarkasteluun.

3.1 Oikeuttamisen maailmat

Oikeuttamisteorian mukaan kiistat muodostuvat, kun eri osapuolilla on vastakkaiset käsitykset tietyssä kontekstissa hyväksyttäväksi nähdyistä arvoista (Boltanski ja Thévenot 2006, 38–40). Sosiaalista rakennetta pyritään tällaisessa epävakaassa tilanteessa ylläpitämään rauhanomaisesti oikeuttamalla omat mielipiteet ilmaisemalla ne tiettyjen reunaehtojen puitteissa, jotka ovat yleisesti hyväksyttävissä (Boltanski ja Thévenot 2006, 223–224). Oikeuttamisen maailmat konstruoivat eri arvopohjia, joiden avulla konsensus voidaan savuttaa. Näitä abstrakteja määritelmiä voidaan havainnollistaa tosielämässä esimerkiksi erilaisilla talouden mittareilla, kuin fyysisesti kaupunkitilassa. (Boltanski ja Thévenot 2006, 147–148.) Se mitä kiistaan kohdistuvassa argumentoinnissa pidetään hyväksyttävänä, riippuu mistä oikeuttamisen maailmasta käsin asiaa katsotaan (Boltanski ja Thévenot 2006, 195).

Boltanskin ja Thévenot'n (2006) oikeuttamisteorian käytössä on syytä ottaa huomioon, että se ei ota kantaa toimijoiden todellisiin motiiveihin. Oikeuttamisen maailmojen kautta perustellut näkökulmat demonstroivat sen sijaan arvoja, joiden pohjalle oikeuttaminen nähdään soveliaana tietyssä kontekstissa. Oikeuttaa voi yhdestä maailmasta käsin tai useammasta maailmasta samaan aikaan. Osapuolet perustelevat näkemyksensä samasta oikeuttamisen maailmasta silloin, kun osapuolilla on yhteisymmärrys mihin maailmaan kiisteltävä ilmiö asettuu. Tämä voi tapahtua esimerkiksi teollisuuden maailmaan kiinnittyen, jolloin osapuolet korostavat eri näkökulmia saman maailman sisältä. Toisinaan maailmat asetetaan kamppailemaan keskenään. Tällaisissa tilanteissa puuttuu yhteisymmärrys siitä, mihin oikeuttamisen maailmaan pohjautuen konsensus tulisi löytää. (Luhtakallio ja Ylä-Anttila 2011, 38.) Esittelen seitsemän oikeuttamisteoriaan vakiintunutta maailmaa. Uusia maailmoja on mahdollista löytää tulevissa tutkimuksissa lisää, kuten Boltanski ja Thévenot ovat omilla tahoillaan myöhemmin löytäneet. Viimeisin lisäys alkuperäiseen listaan on Luc Boltanskin ja Eve Chiapellon projektien maailma vuodelta 1999 (Lonkila 2011, 26), jota en tässä tutkielmassa ota kuitenkaan huomioon.

Kodin maailmassa ihmiset ovat sitoutuneet tuttuihin ympäristöihin, kuten kotiin tai työpaikkaan. Sitoutuneisuus sisältää paikka ja persoonasidonnaisia vihjeitä, jotka eivät paljastu tuntemattomalle tarkkailijoille. Yksilöt toimivat tutussa ympäristössään luonnollisesti, jolloin vakiintuneet toimintamallit ohjaavat automaattisesti toimintaa. Kodin maailmassa jatkuvuutta arvostetaan. Tarkoituksena on ylläpitää perinteisesti nähtyjä traditioita ja ohjata muutos tapahtumaan näiden arvojen pohjalta. Kodinpiirissä erottelu ”ulkomaailman” ja oman lähipiirin välillä on tärkeää. (Boltanski ja Thévenot 2006, 165–172.) Kaupunkitilaan kohdistuvassa muutoksessa tämä voisi tarjota vaatimusta säilyttää perinteiset rakennukset niihin liittyvän historian ja tunnesidosten valossa (Eranti 2014).

Julkisuudessa tunnustetut ihmiset ja kansainvälinen maine nähdään *maineen maailmassa* arvostettuina. Pyrkimys saada näkyvyyttä ja tulla julkisesti palkituksi on tavoiteltavaa. Epätoivottua julkikuvaa tai yleisön välinpitämätöntä asennetta vältellään. Maineen maailma syntyykin reaktiona muista ihmisistä. Mainetta voidaan rakentaa julkikuvan ja hallinnan kautta. (Boltanski ja Thévenot 2006, 179–181.) Kaupunkisuunnittelussa tämä voi näkyä esimerkiksi strategisessa viestinnässä, kun kaupunkialueita pyritään brändäämään vetovoimaisuuden lisäämiseksi ja kaupungin imagon kohottamiseksi.

Kansalaisuuden maailmassa yhteisöllisyys on keskiössä. Yhteisen hyvän tavoittelu saa ihmisen liikkeelle. Tasa-arvo sekä yhteisesti sovittujen käytänteiden ja sopimusten noudattaminen on tärkeää. Taistelu oman edun tavoittelun ja yhteisen hyvän tasapainoisesta asemasta vaatii jatkuvaa yhteisöllisyyden lujittamista. Yhteisölliset tapahtumat, joissa osalliset tuntevat jäsenyyttä lujittavat tätä ydintä. Kodin maailmalle vastakohtana tilaa ei haluta rajata tai sulkea ulkomaailmaa ulkopuolelle, vaan julkista tilaa arvostetaan. (Boltanski ja Thévenot 2006, 186, 190–192.)

Optimointi ja rationalisointi ovat olennaisia arvostuksia *teollisuuden maailmassa*. Toiminnasta pyritään saamaan entistä tehokkaampaa ja suunnitelmallisempaa. Yksilöiden toiminnan ennustettavuutta ja luotettavuutta pidetään arvossa. Tavoitteellisuus

korostuu tässä maailmassa. Asiantuntijuutta ja johtajuutta kunnioitetaan, sillä niiden avulla toiminta saadaan järjestäytyneemmäksi ja tuotteliaammaksi. Myös eteenpäin suuntautuneisuus kuuluu teollisuuden maailman ihanteisiin. On tärkeää huomata, että kun toiminnan tavoitteet ovat vaihtuneet taloudellisten voittojen kerryttämiseen, on siirrytty markkinoiden maailman puolelle. (Boltanski ja Thévenot 2006, 205–206.) Teollisuuden maailman arvot voi nähdä julkisen liikenteen järjestelyissä, joilla pyritään ihmismassojen mahdollisimman tehokkaaseen ja suunnitelmalliseen liikuttamiseen paikasta toiseen. Uuden pääkaupunkiseudulla toimivan Jokeri-pikaraitiolinjan rakentumista voisi perustella teollisuuden maailmaan vedoten.

Markkinoiden maailmassa yksilöitä pidetään ensisijaisesti kuluttajina ja omaa etua tavoittelevina toimijoina. Arvostettuja henkilöitä ovat taloudellisesti menestyneet henkilöt, joilla nähdään olevan kyky vaurastua. Tällaisilla henkilöillä uskotaan olevan myös kyky tehdä merkittäviä, taloudellisesti tuottavia päätöksiä erilaisilla kentillä. (Boltanski ja Thévenot 2006, 195–196, 201.) Materian arvoa pyritään tässä maailmassa kerrostamaan (Boltanski ja Thévenot 2006, 193), jolloin varallisuuden kerryttäminen tilan yksityistämällä ja sen voitolliseksi muuttaminen tuntuu loogiselta. Markkinoiden maailmassa esimerkiksi kansalaistoiminnan käytössä oleva vanha arvorakennus nähdään oikeutettuna purkaa, mikäli päätös tulee tuottamaan enemmän taloudellisia voittoja.

Inspiraation maailman ominaisuuksia voi olla haastavaa tunnistaa, sillä se eivät perustu samalla tavalla aineelliselle menestymiselle, kuten esimerkiksi markkinoiden maailmassa. Ihmiselle määritelty arvo ei ole myöskään suosioon perustuvaa, vaan yksilö itse määrittelee arvon omalle toiminnalleen. Itsenäisyys, mielikuvituksellisuus ja yksilöllisyys ovat korkealle luokiteltuja arvoja. Samoin kiinnostuneisuutta ja avoimuutta uutta kohtaan arvostetaan. Järkeen pohjautuva päätöksenteko ei ole inspiraation maailmassa siis ensisijaista, vaan luovuuteen ja fantasiaan pohjautuvat valinnat. (Boltanski ja Thévenot 2006, 159–163.) Skeittaajat tuottavat tilaan uusia mielikuvituksellisia käyttötarkoituksia kehittäessään uusia paikkoja temppuilulleen, mitä inspiraation maailmasta arvostetaan.

Luonto ja luonnon monimuotoisuus ovat itsessään *ekologian maailman* perusta. Yksilöitä, jotka toimivat edistääkseen luonnon elinvoimaisuutta ja ekologista kestävyyttä arvostetaan, vaikka ekologisuu den maailman arvot syntyvätkin pitkälti luonnosta itsestään ja sen hyvinvoinnista (Luhtakallio ja Ylä-Anttila 2011, 37).

Aiempi tutkimus on osoittanut, että kaupunkikokemus määrittelee sen, mihin oikeuttamisen maailmaan kaupunkitilaa koskevassa argumentoinnissa kiinnitytään (Eranti 2014; Linko 2020; Salminen 2016). Toisen perustellessa rakennuksen purkamispäätöstä markkinoiden maailmasta käsin, voi toinen puolustaa saman rakennuksen säilyttämistä kodin maailman arvojen pohjalta. Taloudelliset intressit ovat tällaisessa tilanteessa vastakkain rakennuksen historiallisen arvon ja sen alueellisen merkityksen kanssa. Näkemuserot kaupunkitilasta synnyttävät erimielisyyksiä eri osapuolien välille. Kaupunkitilaan kohdistuvia odotuksia on ymmärrettävä, jotta kaupunkitilaa koskevaa päätöksentekoa voidaan arvioida. Tässä tutkielmassa tarkastellaan Suvilahden alueen muutostoimista syntynyttä kiistaa, missä erilaiset arvokäsitykset kaupunkitilaa koskien tulevat näkyväksi.

4 TAPAUS SUVILAHTI DIY

4.1 Karkeasta teollisuusalueesta urbaaniksi edelläkävijäksi

Suvilahti on Helsingin kantakaupunkiin, Sörnäisten kaupunginosaan kuuluva alue, joka on kehittynyt valtavasti viime vuosikymmenien aikana. Suvilahdessa ja sen ympäristössä on sijainnut alkujaan Helsingille merkittävä teollisuuskeskittymä, jota työläiset ovat asuttaneet ahtaissa oloissa (Haapanen 2013). Kaupunginosa huokuu edelleen tuota teollisuusalueelle ominaista punatiili rakennusten karkeutta, jotka pitävät yllä alueen kulttuuri-identiteettiä maamerkkeinä nousevine kaasukelloineen. Suvilahden entinen voimalaitos ja kaasulaitoksen rakennukset ovat saaneet vuonna 1993 museo- ja ympäristöministeriön leiman valtakunnallisesti merkittävänä kulttuuriympäristönä. (Helsingin kaupunki 31.10.2007.) Suvilahti on sijainnut jo aikanaan strategisessa paikassa entisen Sörnäisten rahtiliikenne sataman kupeessa, sekä nykyisin julkisten liikenneyhteyksien ja yksityisautoilun solmukohdassa (Hakkarainen 1996, 13, 63). Suvilahdesta on yhteys moneen suuntaan, mitä on entisestään edistänyt loka-kuussa 2023 käyttöön vihitty pikaraitiotielinja, joka yhdistää kaupunginosat tiiviimmin toisiinsa (Raidejokeri-info 2023). Suvilahden viereen, Kalasatamaan, avautui vuonna 2018 kauppakeskus Redi, joka tarjoaa monipuolisia palveluita alueella asioiville. Helsingin kaupungin sivuilla Kalasatamaa kuvataan urbaanin kaupunkiympäristön lippulaivaksi, joka kokoaa yhteen eri alan palvelut, virkistyskohteet ja asumisratkaisut. (Helsingin kaupunki, Kalasatama 2023.)

1900-luvun alussa avattu Suvilahden voimalaitostoiminta lopetettiin lopullisesti vuonna 1994, jonka jälkeen tiloja alettiin kunnostamaan laajempaa käyttöä varten (Suvilahti 2023). 2007 Helsingin kaupunginjohtaja perusti työryhmän, jonka tarkoituksena oli selvittää Suvilahden kulttuuritoiminnan ja sitä tukevan elinkeinotoiminnan kehittämismahdollisuuksia (Helsingin kaupunki 31.10.2007). Alueen vaatimien kunnostustöiden jälkeen Suvilahti avattiin julkiseksi tilaksi ja tiloja vuokrattiin eri toimijoiden käyttöön. Käyttäjiä ovat nykyisin monet kansalaisjärjestöt ja kulttuurialan toimijat. (Suvilahti 2023.) Suvilahdessa on ollut valloillaan myös vireä kaupunkiaktivismi, josta esimerkkinä on vuonna 2009 Suvilahteen avattu Suomen ensimmäinen laillinen graffitaita. Hanke palkittiin samana vuonna Helsingin kulttuuriteko palkinnolla. (Helsingin kaupunki 31.12.2009.) Suvilahdessa sijaitsee myös viime aikoina paljon mediahuomiota saanut Suvilahti DIY skeittiparkki, jonka kohtalo on puhuttanut kaupunkilaisia.

4.2 Omaehtoinen kaupunkikulttuuri kasvun tiellä?

Suvilahden skeittiparkkia alettiin rakentamaan vuonna 2011, kun rullalautailijat olivat saaneet meluvalitusten takia hädän Helsingin Alppiharjulle itse rakentamastaan skeittiparkista (Helsingin kaupunki 14.1.2014). Skeittaaminen kiinnittyy vahvasti kaupunkitilaan ja se lukeutuu vaihtoehtolajiksi, jolla otetaan etäisyyttä institutionalisoi-tuihin elementteihin. Harrastaminen ei ole sidottua seuratoimintaan, vaan sitä voi harrastaa kuka vain ilman harrastusmaksuja. Etäisyys institutionaalisuuteen näkyy myös julkisten ja puolijulkisten tilojen uudelleen luomisessa, mitkä eivät ole tarkoi-tusperältään lajin harjoittamista varten rakennettuja ympäristöjä. (Liikanen ja Rannikko 2015, 1, 6.) Julkisesta tilasta inspiroidutaan ja siihen sopeudutaan tai sitä muokataan omiin tarpeisiin sopivaksi. Vaihtoehtolajinharrastajat katsovat tilaa siihen asetettujen rajoitusten ulkopuolelta. Julkiset tilat haastavat kuitenkin jatkuvasti omaeh-toisen harrastamisen mahdollisuuksia kaupunkitilassa. (Rannikko 2016, 6, 9.)

Kun skeittaajat olivat saaneet hädän Alppiharjulta, kaupunki osoitti harrastajille uuden paikan Suvilahdesta ja vuokrasi alueen väliaikaiskäyttöön Suomen

Rullalautaliitolle (Helsingin kaupunki 14.1.2014). Skeittiparkki kulkee nykyisin nimellä Suvilahti DIY, joka juontuu englanninkielisestä termistä do-it-yourself, suomeksi tee-se-itse. Suvilahti DIY on rakennettu täysin harrastajien voimin talkootyönä ja sitä on rahoitettu erinäisillä ulkopuolisilla avustuksilla. (Helsingin skeittiohjelma 2015–2019.) Suvilahden väliaikaisesta skeittiparkista on muodostunut kaikille avoin, kulttuurihistoriallisesti merkittävä kohtaamispaikka, joka on houkutellut rampeilleen myös kansainvälisiä vieraita (Helsingin kaupunki 26.4.2023).

Vuonna 2017 Helsingin kaupunki otti asiakseen selvittää vaihtoehtoja tehdäkseen Suvilahdesta kansainvälisesti erottuvan, ympärivuotisen tapahtuma-alueen, joka houkuttelisi matkailijoita Helsinkiin ympäri maailman ja näin tukisi Helsingin talouskasvun tavoitteita (Helsingin kaupunkistrategia 2017–2021). 2019 järjestettiin kohdennettu kilpailu kahden ehdotuksen välillä, jonka voittajaksi selviytyi yksityisrahoitteinen Suvilahti Event Hub Oy (Helsingin kaupunki 1.6.2021). Suvilahti Event Hub osakeyhtiön puheenjohtajana toimii tunnettu suomalainen näyttelijä, juontaja ja yrittäjä Mikko Leppilampi (Asiakastieto 2024). Kiinteistöhanke tulee kattamaan yhteensä noin 47 000 kerrosneliömetriä ja sisältää toimistotiloja, hotellin, ravintola- ja galleriatiloja, tilat viihdetuotannon tarpeisiin sekä paikan yleisötapahtumien järjestämiseen. Uuden asemakaavan takia Suvilahti DIY skeittiparkille on osoitettu korvaava sijainti viereisestä Hanasaaresta, minne on tarkoituksena toteuttaa kokonaan uusi kaupungin ylläpitämä skeittipuisto. (Helsingin kaupunki 20.3.2023.) Rakennustöiden oli tarkoitus alkaa syksyllä 2023, mutta rakennussuunnitelmat ovat olleet toistaiseksi jäädytettynä uudesta asemakaavasta jätettyjen valitusten takia (Helsingin kaupunki 30.6.2023). Uuteen asemakaavaan kohdistettujen valitusten lisäksi, Suvilahden skeittiparkin puolustajat ovat osoittaneet mieltä Suvilahti DIY purkupäätöksen vuoksi. Liike on saanut iskulauseekseen "Save Suvilahti", joka toistuu mediassa. (Suomen Rullalautaliitto Ry 2023.) Myös Yle julkaisi joulukuussa 2023 Jaakko Keson dokumentin, joka tutkii Suvilahden skeittiparkin yhteiskunnallista merkitystä (Yle Areena 2023).

Suvilahden skeittiparkin jääminen uuden tapahtumakeskuksen rakennussuunnitelmien alle on nostanut esiin kiistan kaupunkitilassa. Suvilahden skeittiparkin puolustajat ovat esittäneet huolensa omaehtoisen kaupunkitilan menettämisestä, kun

toisaalta Helsingin kaupunki ”haluaa tukea omaleimaisen ja paikallisen kulttuurin syntymistä sekä tapahtumien synnyn edellytyksiä” myöntämällä rakennusoikeudet Suvilahti Event Hub Oy:n kiinteistöhankeelle (Helsingin kaupunki 1.6.2021). Alueelle kohdistuneet toimenpiteet ovat herättäneet keskustelua, mikä havainnollistaa paikan sosiaalista ja yhteiskunnallista olemusta. Valmistuessaan Suvilahti Event Hub edustaa Zukinin (1997) määrittelemää puolijulkista tilaa, jossa tilojen käytölle on määritelty erilliset tavoitteet ja rajoitteet. Suvilahti DIY on tilana julkinen, jolla ei ole taustalla kaupallisia intressejä. Tutkielman tarkoitus on selvittää Boltanskin ja Thévenot’n (2006) oikeuttamisteoriaa hyödyntäen, minkälaisen oikeuttamisen maailmojen pohjalta kaupunkitilaan kohdistuvia intressejä oikeutetaan ja miten Suvilahti DIY -tapaus kuvastaa niitä arvoja, joiden pohjalta kaupunkia rakennetaan.

5 AINEISTO JA METODI

5.1 Aineisto

Aineistona tutkielmassani käytän Helsingin vuoden 2021–2025 kaupunkistrategiaa sekä Helsingin kaupungin vuonna 2021 Uutta kantakaupunkia -verkkotilaisuutta varten avaaman kommentointialustan kommentteja, jotka koskevat Suvilahden muutostoimenpiteitä. Helsingin kaupunki on halunnut nettisivuilleen avaaman kommentointialustan avulla selvittää, mitkä kysymykset eteläisen Helsingin alueella kiinnostavat kaupunkilaisia (Helsingin kaupunki, ei pvm.). Kommentointialusta on ollut kaikille avoin, eikä se ole vaatinut erillistä sisäänkirjautumista. Kommentit on voinut jättää vastauskenttään anonyymina tai vapaavalintaisella nimimerkillä. Yhteensä alustalla on 303 kommenttia, joista omaan aineistooni sopi 88 kommenttia. Valitsin aineistooni vain tutkimuskysymykseni kannalta oleellisimmat kommentit eli sellaiset, joissa kommentoitiin Suvilahden aluetta. Valitsin kommentit, joissa selkeästi hyödynnettiin jotakin oikeuttamisen maailmaa. Mukaan en valinnut kommentteja, joissa todettiin esimerkiksi vain "Save Suvilahti DIY!". Tämä ei olisi hyödyllinen analyysini kannalta, sillä kommentissa ei vedota oikeuttamisteorian lähtökohdista yleisesti hyväksytyihin perusteluihin.

Toisena aineistona käytössäni on Helsingin vuoden 2021–2025 kaupunkistrategia Kasvun paikka. Kyseessä on Helsingin kaupungin julkaisema julkinen asiakirja, joka

noudattaa kaupunginhallituksen ehdottamaa esitystä. Kaupunkistrategian on tarkoitus toimia ohjenuorana kaupungin organisaatioille, palveluille, työntekijöille ja toiminnoille. Helsingin kaupunkistrategia on pituudeltaan 33 sivua ja se esittelee valtuustokauden 2021–2025 valintoja, arvoja, ohjelmia ja painopisteitä kaupungin toimintaan liittyen. (Helsingin kaupunkistrategia 2021–2025.) Tällä aineistolla pyrin hahmottamaan, minkälaisia intressejä kaupungilla on kaupunkitilaan koskien ja pohtimaan, eroaako kaupunkilaisten käsitys hyvästä kaupungista verrattuna Helsingin kaupunkistrategiassa määrittämiin linjoihin.

5.2 Teorialähtöinen sisällönanalyysi

Käytän menetelmänä tutkimuksessani teorialähtöistä sisällönanalyysiä. Sisällönanalyysi on luonteeltaan joustava ja sitä voi soveltaa monenlaisiin laadullisen piirin tutkittaviin ilmiöihin. Teorialähtöiset, eli deduktiiviset analyysit nojaavat teoreettiseen viitekehykseen, joka johdattaa aineiston prosessointia. (Tuomi ja Sarajärvi 2002, 113.) Teoreettisena viitekehyksenä tässä tutkielmassa käytän yllä esiteltyä Boltanskin ja Thévenot`n (2006) oikeuttamisteoriaa. Teorialähtöinen sisällönanalyysi koostuu kolmesta osasta: aineiston luokittelusta, eli koodauksesta, mahdollisesta kvantifiointista ja lopuksi laadullisesta ilmiön tulkitsemisesta (Tuomi ja Sarajärvi 2002, 110–114). Sisällönanalyysille on erityisen tärkeää jatkaa koodauksen jälkeen tuloksiin syventymistä ja niiden merkitysten pohtimista, jotta tutkimus ei jää pelkistetyksi luku- ja kategorioiden esittelyksi (Tuomi ja Sarajärvi 2002, 108).

Oikeuttamisteorian käyttäminen viitekehyksenä tarjoaa valmiit luokat, joiden perusteella kategorisoin aineistoa. Käytössäni on seitsemän oikeuttamisteorian mukaista luokkaa: teollisuuden, markkinoiden, maineen, inspiraation, kodin, ekologian ja kansalaisuuden maailmat. Lähdin analyysissa liikkeelle Suvilahden skeittiparkin puolustajien kommentointialustalle jättämien kommenttien kategorisoinnista. Hyödynsin koodauksessa Luhtakallion ja Ylä-Anttilan (2011) julkisen oikeuttamisen analyysissä kehittämää mallia, joka nojaa Boltanskin ja Thévenot`n oikeuttamisteoriaan (Luhtakallio ja Ylä-Anttila 2011, 34). Työkaluna kategorisoinnissa hyödynsin

Googlen laskentataulukko -sovellusta. Kirjasin Luhtakallion ja Ylä-Anttilan mallin mukaisesti taulukkoon omille sarakkeilleen ensin seitsemän oikeuttamisen maailmaa. Oikeuttamisen maailmojen lisäksi merkitään, käytetäänkö tiettyä oikeuttamisen maailmaa perusteluissa positiivisesti eli hyväksyvästi vai negatiivisesti eli kriittisesti. (Luhtakallio ja Ylä-Anttila 2011, 39.) Merkitsin positiiviset ja negatiiviset oikeuttamisen maailman perustelut taulukkoon kahtena erillisenä sarakkeena jokaisen maailman kohdalla. Ristiintaulukoinnissa eri variaatiot oikeuttamisen malleista tulevat tällöin huomioiduksi (Lonkila ym. 2021, 30). Tämän jälkeen pystyin aloittamaan kommenttien koodaamisen sopivien maailmojen kohdille. Kommentteja koodatessa huomasin, että yksittäisessä kommentissa saatettiin hyödyntää perusteluissa useaa eri maailmaa, niin kritisoivasti kuin hyväksyvästi. Taulukkoon asettamani matemaattinen summa-funktio laski lopullisen summan jokaisesta käytetystä oikeuttamisen maailmasta. Muodostin kommenttien koodauksen pohjalta kuviot, jotka havainnollistavat saatuja tuloksia prosentuaalisesti. Ilmoitettu prosenttiosuus kuvastaa kunkin maailman yksilöllistä painottumista kommentteissa.

Helsingin kaupunkistrategiasta ei ollut paikannettavissa selkeästi rajattuja kommentteja samaan tapaan, kuin Suvilahden puolustajien kommentteista. Tämän vuoksi hyödynsin laadullisempaa otetta ja käytin laskentataulukointia laveampaa koodauksen havainnollistamistapaa. Otsikoin Word-asiakirjaan seitsemän eri oikeuttamisen maailmaa, joiden alle merkitsin kaupunkistrategiasta nostamiani oikeuttamisen maailmoihin nojaavia perusteluita. Lopuksi peilasin tekemäni sisällönanalyysin pohjalta Helsingin kaupunkistrategiaa kommenttialustalta koodaamiini tuloksiin. Tarkastelin aineistoa sekä laadullisesti että määrällisesti hahmottaakseni minkälaiden oikeuttamisen maailmojen pohjalta kaupunkistrategian tavoitteita perustellaan, minkälaisia moraaliasetuksia Suvilahti DIY skeittiparkkia koskevaan kommentointiin liittyy ja minkälaiset maailmat painottuvat missäkin suhteessa.

6 OIKEUTTAMISEN MAAILMAT OMAN EDUN PUOLUSTAMISESSA

6.1 Kaupunkistrategia talouskasvun ja yhtenäisyyden puolestapuhujana

Etsin Helsingin kaupunkistrategiaa analysoidessani oikeuttamisteoriaa vastaavia oikeuttamisen maailmoja. Vaikka kaupunkistrategia ei varsinaisesti asetu ketään vastaan, se perustelee toimintaansa kaupunkia koskevassa päätöksenteossa. Kaupunkistrategian punaisena lankana johtaa läpi asiakirjan markkinoiden maailman arvot. Kaupunkistrategiasta on tunnistettavissa myös muita oikeuttamisen maailmoja, mutta näistä on usein johdettavissa samanaikainen yhteys markkinoiden maailmaan. Erityispiirteenä kaupunkistrategialle on säännöllinen hyväksyvä oikeuttamisen maailmojen käyttö, ei niinkään kriittinen.

Markkinoiden maailma on kaupunkistrategiassa selkeästi korostunein. Ekologisuus ja kestävä kehitys mainitaan, mutta vain osana talouskasvun vauhdittajina. Monipuolisten työmahdollisuuksien luominen rakennemuutoksen edessä koetaan tärkeänä markkinoiden ajurina. Kaupunkitila valjastetaan markkinoiden maailmassa taloudellisten intressien kilpa-areenaksi, missä taloudelliset voitot synnyttävät arvoa (Boltanski ja Thévenot 2006, 193). Tehokkuus, tuottavuus, taloudellinen liikkumavara ja voimavarat mainitaan asioina, joita kaupunki haluaa toimillaan kasvattaa viihtyvemmän kaupunkiympäristön rakentamiseksi:

”Kestävä kasvu perustuu pitkäjänteiseen kaavoitukseen ja kaupunkisuunnitteluun. Tasapainoinen kaupunkikehittäminen tekee mahdolliseksi asukasmäärän ja kaupunkiviihtyvyyden kasvun, joka on edellytys myös taloudelliselle toimeliaisuudelle ja sitä kautta yhteisille investoinneille, joilla luodaan viihtyvyyttä ja kauneutta.”

Kaupunkistrategian sitaatista selviää, että rakennushankkeiden koetaan olevan avainasemassa uusien asukkaiden houuttelemiseksi kaupunkiin. Suurempi asukasmäärä tarjoaa kaupungille taloudellisesti vakaan pohjan, jonka avulla voidaan kasvattaa kaupungin viihtyvyyttä. Kaupunkilaisten taloudellinen toimeliaisuus halutaan turvata, turvaamalla samalla kaupungin tulonlähteet ja jatkuva kehittyminen. Sitaatissa kaupunkitilan järjestelmällinen uudelleensuunnittelu korostuu, jotta taloudellinen tehokkuus lisääntyisi. Teollisuuden maailma risteää sitaatissa markkinoiden maailman kanssa, kun teollisuuden maailmassa arvostetuilla toimilla nähdään olevan vaikutus myös talouskasvuun. Teollisuuden arvojen mukaisesti jatkuvuuteen, uusien ideoiden syntymiseen ja täten kaupungin toimivuuteen halutaan panostaa. Spontaanius ei kuulu teollisuuden maailmaan ja toimia perustellaankin rationaalista asiantuntijuutta korostaen. Suunnitelmallisuuden ja etukäteen valmisteltujen toimintamallien noudattamisella nähdään turvaavan kaupungin jatkuvuus. Kaupunkistrategiassa monipuolisella tapahtumatarjonnalla uskotaan olevan myös huomattava merkitys talouskasvulle.

Kansalaisuuden maailma on heti markkinoiden maailman jälkeen kaupunkistrategiassa eniten käytetty oikeuttamisen maailma. Kansalaisuuden maailmaan vedotessa ihmisten fyysinen läheisyys ja yhtenäisyys korostuvat. Kaupungista puhutaan yhteisönä, joka luo pysyvyyttä ja samalla vaihtuvuutta. Kollektiivisen ”helsinkiläis-” identiteetin muodostuminen koetaan tärkeänä. Elämää ei nähdä painottuvan vain työn ympärille, vaan vapaa-ajalle ja kaupunkitilan käytölle annetaan arvoa. Kaupunki haluaa mahdollistaa kaupunkilaisille vapauden löytää itselle viihtyvimmät paikat ja yhteisöt sekä mahdollisuuden toteuttaa itseään niissä:

”Hyvä kaupunkitila kutsuu eri-ikäisiä ja eritaustaisia ihmisiä kohtamaan kaupungissa läpi vuoden, hyvä kaupunkitila tekee mahdolliseksi viipymisen ja oleilun, luo paikan kaupallisille palveluille ja toimii julkisen toiminnan näyttämönä.”

Sitaatissa vedotaan kaupunkilaisten yhdenmukaiseen kohteluun ja tasa-arvoon, mikä on kansalaisuuden maailman yksi periaatteista. Segregaatiota vastaan halutaan taistella ja vahvaa kansalaisyhteiskuntaa korostetaan. Kaupunkistrategiassa kerrotaan, että kaupunki haluaa tukea vapaata kansalais- ja järjestötoimintaa osoittamalla niille edullisia tai maksuttomia paikkoja kaupungista. Kansalaisuuden maailmassa juuri tilan julkisuus on olennainen arvostus (Boltanski ja Thévenot 2006, 186). Toisaalta sitaatista ilmenee Zukinin (1997) tekemä huomio julkisen tilan siirtymisestä kaupallisten toimijoiden areenaksi. Tilankäyttö linkitetään kaupallisten palveluiden tarjoamiin olemisen muotoihin, jossa yksilöt ovat samalla kuluttajan roolissa (Zukin 1997, 24).

Vehreä kaupunkiympäristö ja luonnon monimuotoisuuden turvaaminen on kaupunkistrategian yksi näkyvä osa-alue. Kaupunki esittelee itsensä merkittävässä roolissa ilmastokriisissä tarvittavien ratkaisujen toimeenpanijana. Ekologian maailma näyttää ajavan markkinoiden maailman edelle luontokatoa koskevissa kysymyksissä. Vaikka luonnon monimuotoisuutta pidetään itsessään arvokkaana, painavana pidetään sen merkitystä kaupunkilaisten hyvinvointiin ja sen kautta työllisyyteen. Markkinoiden maailma kulkeekin kaupunkistrategiassa monesti ekologian maailman lähikähtien kanssa rinnakkain. Ilmastonmuutos ja veronmaksajien ikääntyminen koetaan uhkana eritoten taloudelle. Asukasmäärä halutaan pitää sopivan tiheänä ja monimuotoisena vireän elinkeinotoiminnan ylläpitämiseksi.

Inspiraation maailmassa itsensä toteuttaminen ja luomisen vapaus ovat itsessään arvoja, joita ei ole syytä verrata taloudellisiin hyötyihin (Boltanski ja Thévenot 2006, 158). Omaehtoista kaupunkikulttuuria pidetään kaupunkistrategiassa arvossaan ja kaupungilla on halu laajentaa kulttuurielämää sekä tehdä siitä yhä

mielenkiintoisempaa. Kaupunkiympäristön uniikki luonne yhdistetään kaupunki-strategiassa hyvinvointiin, joka vähentää eriarvoisuutta ja tekee kaupungista houkuttelevamman. Investoinnit elämyksellisyyden ja yllätyksellisyyden lisäämiseen ovat osa kaupunkistrategian tavoitteita, joita sitaatti kaupunkistrategiasta ilmentää:

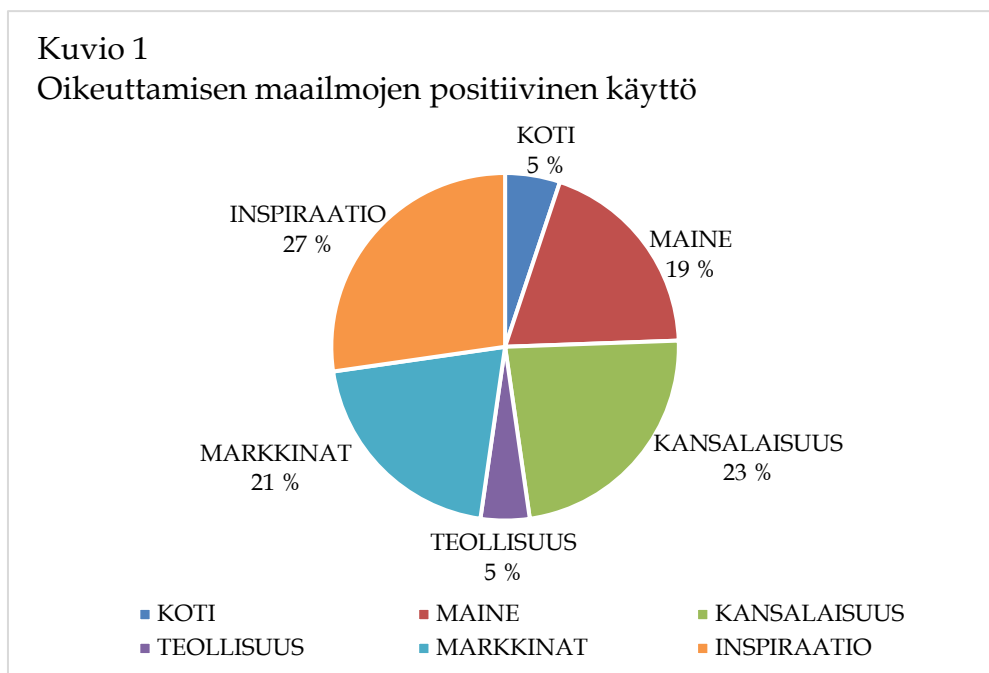
”Helsingin tulee olla kaupunki, jossa voi toteuttaa itseään, luoda mahdollisuuksia ja tarttua niihin. Helsinkiläinen elämäntapa perustuu avoimuuteen ja kaupunkilaisten mahdollisuuteen toteuttaa itseään ja tuntea itsensä vapaaksi. Tätä elämäntyyliä puolustamme myös tulevaisuudessa ja panostamme siihen, että Helsinki on iloinen, yllätyksellinen ja elämyksellinen kaupunki, joka henkii kansainvälisyyttä.”

Sitaatti paljastaa, että kaupunki haluaa tuottaa kaupunkiin luovaa tilaa, missä kaupunkilaiset voivat kukoistaa. Vapaus nostetaan merkittävänä inspiraation maailmaan pohjaavana arvona. Inspiraation ja kansalaisuuden maailman peruspiirteet voisi nähdä vastaavan Richard Floridan (2005) luovan kaupungin teorian pehmeitä vetovoimatekijöitä. Pehmeitä vetovoimatekijöitä hyödynnettäessä juuri luovuuden ja inspiroitumisen korostuminen ovat keskeisessä roolissa (Florida 2005, 336). Inspiraation maailman arvot menevät osittain päällekkäin maineen maailmaan kanssa, sillä ne edistävät kaupungin vetovoimaisuutta.

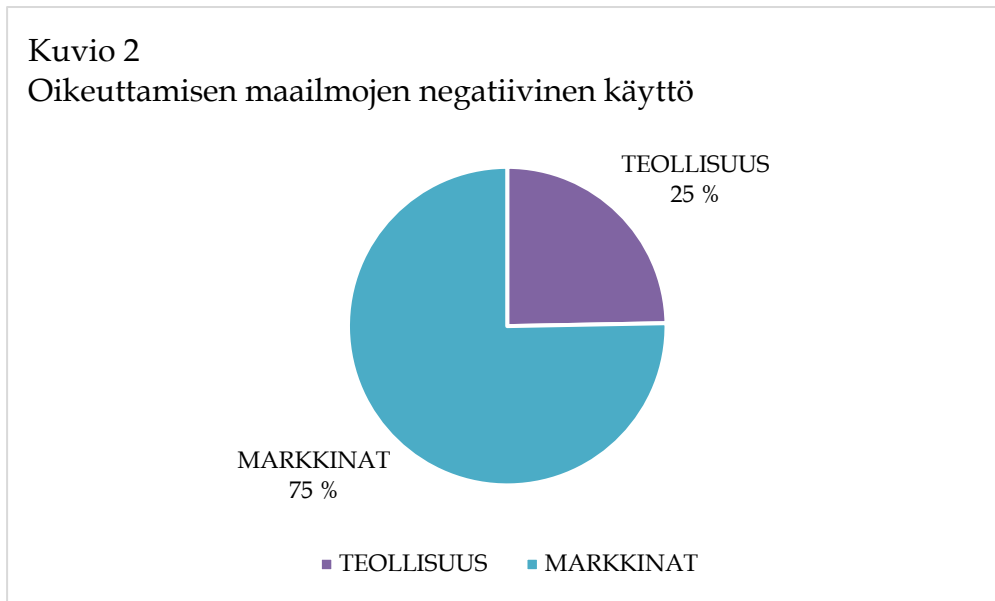
Maineen maailmassa kaupunki kukoistaa ulospäinsuuntautuneena, ulkomaalaisia ja turisteja houkuttelevana paikkana. Helsingistä halutaan rakentaa mielenkiintoinen ja houkutteleva tapahtumakaupunki, joka kasvaa kansainvälisesti tunnustettuna kohteena. Kaupungin brändi halutaan pitää kirkkaana muista kansainvälisistä kilpailijoista erottuvalla kulttuurillaan. Taiteen ja kulttuurin merkitys nostetaan kaupunki-strategiassa merkittäviksi maineen rakentamisen tekijöiksi. Kulttuurin rooli toistuu niin kaupunkistrategiassa, kuin Suvilahden skeittiparkin puolustajien kommentissa.

6.2 Toive autenttisen kaupunkikulttuurin säilyttämisestä

Suvilahti DIY skeittiparkin säilyttämistä koskeville kommenteille tekemäni analyysi paljastaa Suvilahden skeittiparkin puolustajien perustavan vaateensa laajasti erilaisiin Boltanskin ja Thévenot'n (2006) oikeuttamisteorian mukaisiin oikeuttamisen maailmoihin. Koodauksen tuloksista kuitenkin selviää, että kommenteissa korostuvat tietyt oikeuttamisen maailmat. Oikeutusta tehdään sekä yhdestä, että useammasta maailmasta käsin ja joissakin kommenteissa tietty oikeuttamisen maailma valjastettiin toista maailmaa vastaan. 87 kommentissa eri oikeuttamisen maailmoja käytettiin yhteensä 189 kertaa. Oman kannan oikeuttamisessa hyödynnettiin negatiivisesti vain teollisuuden ja markkinoiden maailmoja (Taulukko 2).

Kuvio 2
Oikeuttamisen maailmojen negatiivinen käyttö

Vaateita perustellaan inspiraation maailmasta käsin eniten. Inspiraation maailma esiintyy kommentteissa 48 kertaa. Inspiraation maailmaa käytetään vain positiivisena, hyväksyvänä näkökantana (Kuvio 1). Inspiraation maailma näyttäytyy kommentteissa kaupunkilaisten itsenäisyyden ja omaehtoisuuden korostamisena. Elävä kaupunki rakentuu inspiraation maailmasta perusteltuna kaupunkilaisten aktiivisesta toimeliaisuudesta. Kaupunkiympäristöltä vaaditaan inspiroivaa ilmapiiriä ja kaupungin halutaan aktivoivan kaupunkilaisia tilan haltuunottoon ja sen luovaan käyttöön. Saman vaateen sisällä inspiraation maailma asetettiin usein vastakkain teollisuuden tai markkinoiden maailmojen kanssa. Inspiraation maailma onkin jo perusolemukseltaan vastakohtainen näiden maailmojen kanssa. Siinä missä teollisuuden maailmassa arvostetaan suunnitelmallisuutta ja suorituskeskeisyyttä ja markkinoiden maailmassa taloudellisia hyötyjä, on tilanne inspiraation maailmassa päinvastainen (Boltanski ja Thévenot 2006, 239–241).

Kansalaisuuden maailma nousee tuloksissa toiseksi eniten käytetyksi oikeuttamisen maailmaksi (Kuvio 1). Kansalaisuuden maailma risteää kommentteissa osittain inspiraation maailman kanssa, kun perusteina on omaehtoisuus ja vapaus. Olennainen ero inspiraation ja kansalaisuuden maailmojen väliltä löytyy kuitenkin tietyn asteisessa organisoinnissa, joka kansalaisuuden maailmassa ilmenee (Boltanski ja Thévenot 2006, 269). Kansalaisuuden maailmalle oleellista on yhteinen hyvä, tasa-arvo ja julkisen tilan avoimuus. Kansalaisuuden maailmasta tilaa ei nähdä vain

kaupallisena toimikenttänä, vaan sen tulisi olla avoin kaikille. Yhteisöllisyys on kansalaisuuden maailmaa ylläpitävä tekijä. (Boltanski ja Thévenot 2006, 186.) Kommentissa Suvilahden skeittiparkista maalataan kuvaa autenttisenä kohtaamispaikkana erilaisille ihmisryhmille. Nimimerkki Atte kirjoittaa:

“Suvilahden alue on kulttuurillisesti tärkeä Helsingille, mutta nyt aluetta halutaan muuttaa rakentamalla alueelle kaupallinen "tapahtuma-areena". Mutta Suvilahden alueella on jo nyt päivittäin tapahtumia, kulttuuria ja omaehtoista tekemistä. Suvilahden skeittipuisto, Oranssi ja muut alueella olevat toimijat tarjoavat kaikille ikäluokille, ihonväristä, seksuaalisesta suuntautumisesta, rahatilanteesta tai muista ulkoisista tekijöistä riippumatonta toimintaa jokaisena päivänä vuoden ympäri.”

Kommentissa korostetaan yhteenkuuluvuutta, suvaitsevaa ilmapiiriä sekä talkootyön merkitystä. Perusteena Suvilahden säilyttämiselle esitetään myös ilmaisia harrastusmahdollisuuksia, jotka kannustavat aktiiviseen kaupunkielämään osallistumiseen varallisuudesta riippumatta. Vastakkain kommentissa asetetaan kaupallinen tapahtuma-areena, jonka ei nähdä voivan korvaavan alueella jo valmiiksi kukoistavaa kulttuuria. Kommentoija perustelee näkökulmansa moneen tasa-arvoon liittyvään moraaliaspektiin nojaten ja samalla ilmentää omaa näkemystään ”hyvästä kaupungista”. Kansalaisuuden maailma näyttää luovan hyvin laajan arvopohjan, mihin pohjautuen moni asia on mahdollista oikeuttaa. Luhtakallio ja Ylä-Anttila nostavatkin julkaisussaan esille kansalaisuuden maailman mahdollisen erityisyyden muihin maailmoihin nähden, mutta mikä vaatii vielä jatkokehittelyä (Luhtakallio ja Ylä-Anttila 2011, 46).

Maineen maailma sijoittuu määrällisesti kolmanneksi eniten perusteltuihin oikeuttamisen maailmoihin (Kuvio 1). Maineen maailmasta perusteltuna Suvilahden skeittiparkin arvo määritellään sen tunnettavuuteen ja julkisesti saamaan huomioon nojaten. Kansainvälisesti saatua huomiota ja skeittipuiston uniikkeja piirteitä tähdenne-tään seikkoina, jotka tekevät alueen erityislaatuiseksi. Julkisuudella on tärkeä rooli

maineen maailmassa ja Suvilahden skeittiparkin nauttima huomio voidaan nähdä täten arvokkaana piirteenä (Boltanski ja Thévenot 2006, 181). Skeittipaikan olemassaolon tärkeyttä perustellaan vetovoimatekijänä, joka houkuttaa niin kansainvälisiä kuin kotimaisia turisteja kaupunkiin. Kommenteissa nostetaan esiin myös maineen maailmalle tyypillisesti tunnettu henkilö. Maailmanlaajuista kuuluisuutta skeittaus- taidoistaan niittänyt Tony Hawk mainitaan useammassa kommentissa. Skeittistarun julkisesti ilmaisema ihailu Suvilahden skeittiparkkia kohtaan nostetaan esiin, mikä havainnollistaa tunnettujen ihmisen nauttimaan auktoriteettiasemaa maineen maailmassa (Boltanski ja Thévenot 2006, 180).

Teollisuuden ja markkinoiden maailmaa käytetään Suvilahden skeittiparkin puolustajien perusteluissa sekä negatiivisesti eli kriittisesti että positiivisesti hyväksyen (Kuvio 1, Kuvio 2). Tulos ilmentää mahdollisuutta käyttää samanaikaisesti useampaa oikeuttamisen maailmaa samasta asiasta puhuttaessa. Teollisuuden maailmasta 25 % kommenteista oli kriittisiä ja 5 % hyväksyviä. Teollisuuden maailman hyväksyvistä näkökulmista Suvilahtea ollaan halukkaita kehittämään yhdessä kaupungin kanssa sekä kasvattamaan toimintaa esimerkiksi kansainvälisten tapahtumien järjestämiseksi. Hyväksyviä näkökulmia käytetään kommenteissa kuitenkin usein toisen oikeuttamisen maailman kanssa rinnakkain. Kansainvälisyyttä korostaessa teollisuuden maailma yhdistyy maineen maailman arvomaailmaan. Kriittisesti teollisuuden maailmasta suhtaudutaan nuivasti kaupunkiympäristön kaavoittamiseen ja ulkoi- seen asiantuntijuuteen perustuvaan suunnitteluun. Nimimerkki JanneL kommentoi:

“Suvilahti diy on aitoa kaupunkikulttuuria joka kumpuaa kaupunkilaisista itsestään. Yhtään konsulttia ei oo tarvittu päättämään muiden puolesta mitä ne haluaa...”.

Asiantuntijuus ja suunnitelmallisuus asetetaan JanneL:n kommentissa kyseenalaiseksi. Teollisuuden maailmassa suunnitelmallisuus, ennustettavuus ja tehokkuus ovat mittareita onnistuneelle hankkeelle (Boltanski ja Thévenot 2006, 206). JanneL kritisoi teollisuuden maailmaa inspiraation ja kansalaisuuden maailman arvoihin

vedoten. Hän vetoaa inspiraation maailmaan, kun ilmaisee Suvilahden skeittiparkin synnyttämän kulttuurin olevan jotain niin uniikkia, mitä ei voi keinotekoisesti korvata. Hän asettaa ammattimaisen asiantuntijuuden kyseenalaiseksi ja nostaa esiin kaupunkilaisten oman kyvykkyyden. Kommentissa korostuu kansalaisuuden maailman arvot, joiden kautta yhdessä tekeminen saa merkittävän roolin. JanneL suuntaa kommentissaan huomion myös kaupunkilaisten oikeuteen osallistua kaupunkitilan luomiseen, joka vastaa Lefebvren (1991) käsitystä kaupungista.

Markkinoiden maailma nousee merkittävästi korkeimmalle kriittisen oikeuttamisen osalta (Kuvio 2). Markkinoiden maailmasta perustelluista vaateista 75 % on kriittisiä ja 25 % hyväksyviä. Markkinoiden maailman arvopohjaan asetetaan hyväksyvästi, kun Suvilahden sijaintia arvioidaan epäsovittavana tapahtumakeskuksen rakentamiselle sen taloudelliseen kannattamattomuuteen nojaten. Suvilahteen viitataan valmiina vetovoimatekijänä, jonka brändäämiseen ei ole tarvinnut käyttää erillisiä kuluja kaupungin talouskassasta. Suvilahden säilyttämistä perustellaan myös vetoamalla liikkumattomuuden ehkäisyyn, joka on kommentoijan mukaan tiedettävästi suuri kuluerä kaupungille. Markkinoiden maailmalle ominaisia piirteitä, kuten omaisuuden kerryttämistä ja yksityistämistä toisaalta myös kritisoidaan kommentissa:

“...Rahan kiilto silmissä nousee kokoajan uusia rakennuksia kaupunkilaisten vastustuksesta huolimatta, tuhotaan ikikalliot, metsät ja kulttuurikeitit. Kaikkein arvokkaimpia asioita kaupungissa ei voi ostaa eikä niillä tehdä rahaa. Ne ovat kuitenkin henkireikä monelle ihmiselle. Uudet kauppakeskukset eivät lisää hyvinvointia, sen tekee luonto ja yhteisöllisyys...”

Anonyymin kommentoijan mukaan kaupungissa on paljon sellaista, jonka arvo ei ole rahassa määriteltävissä. Arvo määritellään markkinoiden maailman kriittisen lähestymistavan mukaan sen sijaan paikan tunnun, sosiaalisen hyvinvoinnin ja muiden aineettomien ominaisuuksien kautta. Samassa kommentissa kansalaisuuden ja ekologian maailma asetetaan vastakkain markkinoiden maailman kanssa. Ekologian

maailma jää kokonaisuudessa kuitenkin vain tämän yhden kommentoijan sovelta-
maksi.

Kodin maailmasta kirjoitetaan kommenteissa vain positiivisessa kehyksessä (Kuvio 1). Suvilahden skeittiparkin puolustajat nostavat esiin skeittiparkin historiallisuuden ja perinteikkyyden. Suvilahden skeittiparkkiin liitetään kodin maailmalle ominaiset perinteikkyyden, turvallisuuden, paikkaan sitoutuneisuuden ja territoriaalisuuden piirteet (Boltanski ja Thévenot 2006, 173–176). Suvilahden aluetta kuvataan turvallisen paikkana, minne kaupunkilaisten on mahdollista tulla ja osallistua maksuttomiin tapahtumiin. Skedepoika -nimimerkki pohtii, minne hän menee kavereidensa kanssa sitten, jos skeittiparkki puretaan. Alueesta on muodostunut ikään kuin kaupunkilaisten jaettu olohuone. Toisaalta Suvilahden DIY skeittiparkkia puolustetaan myös tekemällä erottelua skeittareiden ja muiden kaupunkilaisten välille. Tarkoituksena on suojella omaa kodinpiiriä:

“Jos Suvilahden skateparkki jyrätään, niin kaikki se toiminta siirtyy esim. pihakaduille ja paikkoihin joista närkästyvät naapurit ja toivottavasti he jotka saivat tahtonsa läpi jos tämä skeittimesta puretaan.”

Suvilahden skeittiparkin olemassaolo oikeutetaan Skate-87 kommentissa sen tekemästä erottelusta ja rajojen asettamisesta. Suvilahti DIY näyttäytyy paikkana, jossa on kodin maailmalle ominaiset selkeät tilakäytännöt. Se on alue, jossa skeittaajat voivat rauhassa harrastaa ilman, että he ovat häiriöksi harrastuspiirin ulkopuolisille tahoille. Suvilahden skeittipaikan purkaminen merkitsisi kodin maailmalle merkityksellisten vakiintuneisuuden ja turvallisuuden tunteen rikkoutumisen (Boltanski ja Thévenot 2006, 167–168).

7 LOPPUPÄÄTELMÄT

Selvitin tutkielmassa oikeuttamisteoriaa hyödyntäen, minkälaisen oikeuttamisen maailmojen pohjalta kaupunkitilaan kohdistuvia intressejä oikeutetaan ja miten Suvilahti DIY -tapaus kuvastaa niitä arvoja, joiden pohjalta kaupunkia rakennetaan. Tutkielma vahvisti kaupungin kompleksisen luonteen. Suvilahti DIY on vain yksi esimerkki kaupunkitilaan kohdistuvista intressikamppailun käytännöistä. Vastaväenlaisia kiistoja käydään kaupunkitilassa jatkuvasti, niin kuin Guggenheim-museo-hanke, Etelä-Haagan asemakaavamuutos ja Tampereen Hämeenkadun tapaukset aiemmissä tutkimuksissa ovat osoittaneet (Linko 2020; Eranti 2014; Salminen 2016). Kaupunkitila muodostuu erilaisten intressien yhteentörmäyksistä, joiden välillä on tasapainoiltava. Suvilahden skeittiparkin puolustajien kommentteissa esiintyy toive kaupungista, joka tukisi kaupunkilaisten omaehtoisen kaupunkikulttuurin rakentamista. Kaupunkiin kohdistuvat markkinoiden ja teollisuuden maailman intressit hyväksytään, mutta Suvilahden skeittiparkin puolustajien mielestä niiden ei tulisi tulla alulle mahdollisuutta spontaanin kaupunkitilan syntyyn. Helsingin kaupungin kehittämisen ohjenuorana toimiva kaupunkistrategia hyödyntää yhtä lailla monipuolisesti eri oikeuttamisen maailmoja, mutta kiinnittyen kuitenkin selvästi markkinoiden maailmaan. Kaupunki näyttäytyy kaupunkistrategiassa yhteiseen identiteettiin pyrkivänä paikkana, missä yhteisöllisyyden merkitys korostuu. Ideaalikaupunki saavutettaisiin kaupunkistrategiaa noudattaen kuitenkin talouden vahvistamisen kautta.

Kulttuuri nousi aineistossa merkittävään asemaan. Eri intressiryhmien kulttuurille asettamiin vaateisiin olisi hyvä syventyä jatkotutkimuksissa, sekä tutkia korkeakulttuurin ja alakulttuurin asemaa kaupunkitilassa. Kulttuuri erottui kaupunkistrategiassa ja Suvilahden skeittiparkin puolustajien kommentteissa selkeänä arvostuksena kaupunkitilassa. Kaupunkistrategiassa kulttuuri muuttuu symbolisen talouden työkaluksi, joka kulminoituu kaupungin haluun kasvaa ja lisätä vetovoimaisuuttaan sijoittajien, työvoiman, turistien ja yritysten keskuudessa. Yksi symbolitalouden tehtävistä on tuottaa kaupungista mielikuvaa ja rakentaa kaupungille edullista imagoa, mitä voidaan toteuttaa kaupallistetun kulttuurin avulla (Zukin 1997, 7–8).

Kulttuuri asettuu tämän tutkielman perusteella joustavasti moneen eri oikeuttamisen maailmaan, mikä kaupunkistrategiassa rinnastetaan kuitenkin usein markkinoiden maailmaan. Helsingin kaupunki näyttää pyrkineen tuottamaan kaupunkitilaa Floridan (2002) määrittelemiin pehmeisiin vetovoimatekijöihin nojaten. Kaupunkistrategiassa painotetaan kulttuurin merkitystä ja Suvilahti Event Hub hankkeen avulla lisääntyvää kaupungin elämyksellisyyttä, mitkä lukeutuvat pehmeiksi vetovoimatekijöiksi. Suvilahden skeittiparkin puolustajien kommenttien perusteella kaupungin toteuttamaa kaupallista kulttuurin tuottamisen tapaa ei kuitenkaan hyväksytä. Suvilahti Event Hubin tuottamat kulttuurielämykset kiistetään autenttisuutta kaupunkilaisista syntyneen kulttuurin tuotoksena. Tämä ajatus kulttuurista palautuu oikeuttamisteorian inspiraation ja kansalaisuuden maailmaan sekä Zukinin (1997) käsitykseen kaupungista yksityisen ja julkisen tilan välisenä valtakamppailuna.

Suvilahti DIY ilmentää sen puolustajille ulkoisen kontrollin ulottumattomissa olevaa tilaa, jossa taloudelliset intressit eivät ohjaa toimintaa. Yksityistetyn julkisen tilan luoma kaupallinen kulttuuri on ollut Suvilahti DIY skeittiparkin ulkopuolella, joka on mahdollistanut urbaanin, kaupunkilaisista lähtöisen elämäntyylin rakentumisen. Suvilahden skeittiparkin puolustajien kommentteille ja kaupunkistrategialle tekemäni analyysin pohjalta kulttuurin sisällön merkitys tuntuu olevan ristiriidassa näiden kahden tahon välillä. Molemmista aineistoista oli havaittavissa halu vaalia kulttuuria kaupunkitilassa, mutta yksityisen hankkeen keinotekoisesti tuottama

kulttuuri loi jännitteitä. Suvilahti DIY skeittiparkin tarjoama kulttuuri on lähtökohdaisesti maksutonta, ei-ammattimaisesti toteutettua. Suvilahti Event Hubin on tarkoitus tehdä sen sijaan taloudellista voittoa tarjoamallaan kulttuurielämyksillä. Kulttuuri ja kulutushyödykkeet sidotaan kiinteistöhankeeseen myötä keskenään erottamattomaksi kokonaisuudeksi, niin kuin Zukin on omassa tutkimuksessaan myös havainnollistanut (Zukin 1997, 11–12, 263).

Kaupallisen elämyksellisyyden lisäämistä voidaan perustella luovan luokan houkuttelemiseksi kaupunkiin. Hallintaa tuottava viihdekeskus ei kuitenkaan tyydytä skeittiparkin puolustajien itseilmaisun tarvetta. Harvey (2008) esittää, että raha määrittää mahdollisuuksia osallistua kaupunkikokemukseen. Hänen mukaansa kauppa- ja ennalta määriteltyjen tilojen lisääntyminen kuihduttaa kaupunkilaisten aktiivisuutta kaupunkitilassa ja saa vetäytymään kollektiivisista toimintamuodoista. Tämä on ristiriidassa Helsingin kaupunkistrategiassa ilmoitettujen tavoitteiden kanssa, joiden tarkoitus on tuottaa yhteisöllistä ja suvaitsevaa kaupunkitilaa, jossa omaehtoisen kaupunkikulttuurin luomiselle on tilaa (Helsingin kaupunkistrategia 2021–2025). Helsingin kaupungissa tyhjiillään olevat tilat ovat saaneet uusia käyttötarkoituksia kaupunkilaisten yhteistoiminnan kautta, niin kuin Suvilahti DIY osoittaa. Uudet haltuun otetut tilat ovat synnyttäneet elävää kaupunkikulttuuria, joka on myös Helsingin kaupunkistrategian tavoitteena. Helsingin kaupunki on kuitenkin päättänyt purkaa Suvilahti DIY skeittiparkin uuden asemakaavan tieltä, mikä herättää kysymyksen siitä, kenellä on oikeus tuottaa kaupunkia.

Oikeuttamisteoria ei pystynyt tarjoamaan ratkaisua kaupunkitilassa vallitsevaan Suvilahtea koskevaan kiistaan. Kiistassa ei löytynyt yhteisymmärrystä kaupunkitilassa yhteisesti hyväksyttävästä oikeuttamisen maailmasta, jota olisi voitu käyttää mitterina kiistan osapuolten argumenteille. Helsingin kaupunkia ohjaava kaupunkistrategia korostaa saamiensa tulosten perusteella markkinoiden maailman arvoja, kun taas Suvilahden puolustajat nojaavat inspiraation ja kansalaisuuden maailman arvoihin. Boltanskin ja Thévenot'n (1991) mukaan oikeuttamisen maailmoja ei ole mahdollista arvottaa keskenään. Kuinka yhteistä kaupunkitilaa koskeva kimurantti päätös on saatu aikaiseksi? Kun vastakkain ovat eri arvokäsitykset näyttäisi siltä, että

kaupunkilaisilla ei ole mahdollisuutta määritellä tilankäyttöä, vaan sen tekee kaupunki ylhäältä alaspäin, niin kuin Lefebvre on asian esittänyt (Lefebvre 1991, 27). Tutkielma paljasti valtdynamiikkoja, jotka kaupunkitilassa vallitsevat. Kaupunkitilaa koskevaan päätöksentekoon tulisi kohdistaa jatkotutkimuksia ja selvittää eri intressiryhmien todellisia mahdollisuuksia vaikuttaa kaupunkien kehittymiseen. Osallistamalla kaupunkilaiset selkeämmin päätöksentekoon, voisimme mahdollisesti päästä lähemmäs yhteisen kaupunki-identiteetin muodostumista ja lujittaa kaupunkitilaan kiinnittymistä.

8 LÄHTEET

Kirjallisuuslähteet

Boltanski ja Thévenot (2006) *On Justification: Economies of worth*. (eng. Catherine Porter) Princeton University Press. (Alkuperäisteos *De la justification: Les économies de la grandeur*, 1991)

Florida R. (2002) *The rise of the creative class : and how it's transforming work, leisure, community and everyday life*. Basic Books cop.

Florida R. (2005). *Cities and the creative class*. Routledge.

Haapanen E. (2013). *Sörkan rysäkeisarit – Kalastajia, ajureita ja salakuljettajia*. SKS Kirjat.

Hakkarainen H. (1996) *Helsingin kantakaupungin teollisuusympäristöt: teollisuusrakennusten inventointiraportti*. Hakapaino.

Lefebvre H. (1991). *The Production of Space*. (eng. Donald Nicholson-Smith) Blackwell. (Alkuperäisteos *La production de l'espace*, 1974)

Lefebvre H. (2005). *The urban revolution*. Minnesota University Press.

Sarajärvi A. ja Tuomi J. (2002) *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Tammi.

Zukin S. (1997). *The Cultures of Cities*. Blackwell.

Artikkelit

- Eranti V. (2014) Oma etu ja yhteinen hyvä paikallisessa kiistassa tilasta. *Sosiologia* 51:1 21-38. Noudettu osoitteesta <https://journal.fi/sosiologia/article/view/124102/74262>
- Harvey D. (1989) From Managerialism to Entrepreneurialism: The Transformation in Urban Governance in Late Capitalism. *Geografiska Annaler* 71:1, 3-17. Noudettu osoitteesta https://www.jstor.org/stable/pdf/490503.pdf?refreqid=fastly-default%3A32e69980206616e48fbdf58d88aabe79&ab_segments=&origin=&initiator=&acceptTC=1
- Harvey D. (2011) The Future of the Commons. *Radical History Review* 109, 101-107. Noudettu osoitteesta https://davidharvey.org/media/Harvey_on_the_Commons.pdf
- Harvey D. (2008) The right to the city. *New Left Review* 53, 23-40. Noudettu osoitteesta <https://newleftreview.org/issues/ii53/articles/david-harvey-the-right-to-the-city>
- Liikanen V. ja Rannikko A. (2015) Vaihtoehtolajit nuorten liikunnallisena elämäntapana. *Liikunta ja Tiede* 52:1, 47-54. Noudettu osoitteesta https://www.lts.fi/media/lts_vertaisarvioidut_tutkimusartikkelit/2015/lt-1-15_tutkimusartikkeli_liikanen_lowres.pdf
- Linko M. (2020) The Guggenheim Museum Helsinki Plan as a Media Debate. *Museum & Society* 18:4, 425-440. Noudettu osoitteesta <https://helda.helsinki.fi/server/api/core/bitstreams/33a12383-75bc-4000-b97f-08730dc5d215/content>
- Lonkila M. (2011) Yhteisyyden kileiopit helsinkiläisessä ja pietarilaisessa kaupunkiaktiivismissa. *Sosiologia* 48:1. Noudettu osoitteesta <https://journal.fi/sosiologia/article/view/123946/74106>
- Lonkila M., Luhtakallio E., Ylä-Anttila T., Jokivuori P., Semenov A. (2021) Oikeuttamisverkostot: miten analysoida julkisissa keskusteluissa esitettyjen oikeutusten keskinäisiä suhteita. *Sosiologia* 58:3 269-284. Noudettu osoitteesta <https://journal.fi/sosiologia/article/view/124610/74766>
- Luhtakallio E. ja Ylä-Anttila T. (2011) Julkisen oikeuttamisen analyysi sosiologisena tutkimusmenetelmänä. *Sosiologia* 48:1 34-51. Noudettu osoitteesta <https://journal.fi/sosiologia/article/view/123952/74112>

Rannikko A. (2016) Vaihtoehtoliikuntalajit julkisen tilan valtageometrioissa. Alue ja ympäristö 45:1, 27-38. Noudettu osoitteesta
<https://aluejymparisto.journal.fi/article/view/60680>

Salminen J. (2016) Poliittiset ja moraaliset ulottuvuudet kaupunkitilassa Oikeuttaminen yksityisautotonta Tampereen Hämeenkatua koskevassa kiistassa. Alue ja ympäristö 45:1, 15-26. Noudettu osoitteesta
<https://aluejymparisto.journal.fi/article/view/60679/22565>

Verkkoaineisto

Helsingin kaupunki (31.10.2007). Talous- ja suunnittelukeskus.
https://www.hel.fi/static/helsinki/paatosasiakirjat/Kh2007/Esityslista45/Liitteet/Suvilahti-tyoryhman_raportti_31.10.2007_ja_liitteet_1-3.pdf?Action=sd&id=%7BDDEC4374-D5D9-4F3C-B66D-D5E7340B30F9%7D

Helsingin kaupunki (31.12.2009). Toimintakertomus.
<https://www.hel.fi/static/kulke/Toimintakertomus2009.pdf>

Helsingin kaupunki (14.1.2014). Yleisten töiden lautakunta.
https://www.hel.fi/static/public/hela/Yleisten_toiden_lautakunta/Suomi/Paatostiedote/2014/HKR_2014-01-14_Ytlk_1_Pt/C730453E-8444-4662-A3F8-76BCC89E4CE2/Yleisten_toiden_lautakunnan_lausunto_Vesa_Korkkula.pdf

Helsingin kaupunki (22.6.2020). Kaupunginhallituksen elinkeinojaosto.
<https://paatokset.hel.fi/fi/asia/hel-2020-007062?paatos=3381feda-7692-c65e-aff9-72fecfd100002>

Helsingin kaupunki 1.6.2021. Kaupunkiympäristöklautakunta.
https://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunkiymparistolautakunta/Suomi/Paatos/2021/Kymp_2021-06-01_Kylk_19_Pk/9C0AE317-D1F6-C3F0-847C-79F52F400000/Kaupunkiymparistolautakunnan_esitys_kaupunginhalli.pdf

Helsingin kaupunki (29.9.2021). Kaupunkistrategia 2021-2025.
<https://www.hel.fi/fi/paatoksentekeo-ja-hallinto/strategia-ja-talous/strategia>

Helsingin kaupunki (ei pvm.). Kerrokantasi.
<https://kerrokantasi.hel.fi/ukkverkossa06102021/0bmWbG3VLD15dXQpx0iSGRwpsMjsSjyO?headless=false>

Helsingin kaupunki (20.3.2023) Helsingin kaupunginhallitus.
<https://paatokset.hel.fi/fi/asia/hel-2022-012394?paatos=1bcda4ce-6d7a-ccb6-ac75-873209f00003>

Helsingin kaupunki 26.4.2023. Kaupunginvaltuusto.

https://www.hel.fi/static/public/hela/Kaupunginvaltuusto/Suomi/Esitys/2023/Keha_2023-04-26_Kvsto_7_El/74751B6B-19C0-CAE0-B4B8-879DA1700000/Sornaisten_Suvilahden_tapahtuma-alueen_asemakaavan.pdf

Helsingin kaupunki (30.6.2023). Uutiset.

<https://www.hel.fi/fi/uutiset/suvilahden-tapahtuma-alueen-rakentaminen-viivastyy>

Helsingin kaupunki (ei pvm.). Kalasatama. Luettu 4.3.2024.

<https://www.hel.fi/fi/kaupunkiymparisto-ja-liikenne/kaupunkisuunnittelu-ja-rakentaminen/uutta-helsinki-rakentamassa/kalasatama>

Helsingin kaupunkistrategia 2017-2021 31.12.2017.

https://www.hel.fi/static/kanslia/kaupunkistrategia/Maailman_toimivin_kaupunki_strategiaesite.pdf

Helsingin kaupungin skeittiohjelma 2015-2019. Helsingin kaupungin

rakennusviraston julkaisut 2015:4. Noudettu osoitteesta

https://www.hel.fi/static/hkr/tuote_palvelulinjaukset/skeittiohjelma_2015_2019_web.pdf

Suomen rullalautaliitto (ei pvm.). Luettu 15.1.2024.

<https://www.rullalauta.fi/>

Raidejokeri.info (ei pvm.). Luettu 4.1.2024.

<https://raidejokeri.info/>

Suvilahti (ei pvm.). Luettu 3.1.2024.

<https://www.suvilahti.fi/fi>

Asiakastieto.fi (ei pvm.). Luettu 15.1.2024.

<https://www.asiakastieto.fi/yritykset/fi/suvilahti-event-hub-oy/29210554/paattajat>

Yle areena (4.12.2023).

<https://areena.yle.fi/1-64910575>